

ikke er nogen Ven af Befæstningen og heller ikke anerkender den Naade, hvorpaa han fuldbender den, om jeg saa maa sige, gennemførte Fæstning, lynes det mig, at der er Anledning til at træde op over for Krigsministeren og forlaste det Forslag, som han har haft Øyst til at forelægge paa ny for Folketinget.

Krigsministeren (Barnson): Jeg skal ikke komme langt ind paa de Bemærkninger, som de sidste ærede Talere fremsatte. Jeg tror ikke, at det vil føre til noget Resultat, som vil have Betydning for den Sags Fremme, der ligger for her i Dag; men jeg vil dog, nærmest for min egen Person's Skyld, gøre nogle saa Bemærkninger til enkelte Talere. Hvad for det første det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (M. Nielsen), angaar, saa begyndte han med at omtale, at han af tre Grunde ikke vilde stemme for Overgangen til anden Behandling, altsaa for fortsat Behandling af dette Spørgsmaal. Den første Grund var den, at Lovforslaget forudsætter Kjøbenhavns Befæstning. Det er nu et stort Spørgsmaal, om det ærede Medlem har Ret i denne Paastand. At den Hærlov, der tilsigtes opnaaet ved dette Forslag, kan anvendes ved Kjøbenhavns Befæstning, det er utvivlsomt, men jeg tror ikke, man kan sige, at de Forandringer, den indeholder, have Kjøbenhavns Befæstning til Forudsætning. Jeg skal i saa Henseende erindre om, at det samme Forslag har foreligget Aar efter Aar, endogsaa længe før jeg blev Minister. Allerede i 1874, da der ikke eksisterede andet af Kjøbenhavns Befæstning end Kristianshavns Bold, blev der foreslaaet det samme, endogsaa mere. Tingen er nemlig den, at et saadant Artilleri som det der her foreslaas, og et saadant Ingeniørkorps ere lige nødvendige, enten Kjøbenhavn er befæstet eller ikke. Er Kjøbenhavn ikke befæstet, saa anvender man det i den Feltbefæstning, som man er nødt til at anlægge; og er byen befæstet, anvender man de omtalte Vaaben maaste først i Feltbefæstningen og senere i den permanente Befæstning. Derfor maa jeg afvise dette, og det ærede Medlem vil jo ogsaa vide, at det, som sagt, har været foreslaet tidligere længe inden Kjøbenhavns Befæstning var særdbig; ja endogsaa inden den blev begyndt, have lignende Forslag foreligget, og der er altid i Anmærkningerne blevet gjort opmærksom paa, at denne Udvidelse af Artilleriet og af Ingeniørkorpsen var lige nødvendig, enten vi fik Befæstningen eller ikke. Dernæst sagde det ærede Medlem, at han af Hensyn til

Agrarspørgsmaalet ikke kunde stemme derfor. Det undrede mig meget, om jeg end paa en vis Maade kan sige, det glædede mig. Jeg maa sige, at efter de Udtalelser, jeg hørte af en fremtrædende Agrar, det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Beth Espensen), under Finanslovens Behandling, havde jeg Grund til at antage, at Agrarerne egentlig vilde stryge hele Summen. Det ærede Medlem fra Odder omtalte, hvor meget der vilde blive at give til hver enkelt Kommune, naar man strøg alle de 25 Millioner. Det er nu ikke 25 Millioner, man kunde, dog gerne være lidt nøjagtig og se paa Finanslovsforslaget, hvor meget det er; det vil da vise sig, at det er en Del mindre, men det er nu det samme. Altsaa han omtalte, hvor meget det vilde give til hver Kommune, hvis man delte denne Sum. Han forudsætter altsaa, at vi skulde slet ingen Militærbevilling have. Det er et Standpunkt, som maaste mange Agrarer dele, men det kan man jo aabenbart ikke komme til uden Forhandling om Hærloven. Derfor tror jeg, at fra dette Standpunkt er det naturligere, at man lader Spørgsmaalet gaa til Udvalg og forhandler det der. Den tredje Grund, som det ærede Medlem fremkom med, skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard) mente, at jeg ikke forelagde noget for at undertaste Sagen en Diskussion, at jeg ingen alvorlig Hensigt havde med de Forslag, jeg forelægger, og at jeg ikke kunde føre nogen saglig Forhandling; jeg gjorde, hvad jeg vilde. Jeg forstaar egentlig ikke denne Bemærkning. Nu har jeg været Minister i adskillige Aar, og der har været ført mange og lange Forhandlinger her, endogsaa om Hærlove, og om Finanslovens krigsministerielle Budget, Forhandlinger, der have været ikke saa saa Dage, saa jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan være berettiget til at sige, at jeg ikke diskutere eller ikke kan eller vil diskutere de militære Spørgsmaal. Tværtimod, jeg har ved enhver Lejlighed gjort mig den største Plid for at fremhæve, hvilke Grunde der kunde tale for de Forslag, der vare fremsatte, jeg har hørt opmærksomt paa de Modgrunde, der ere fremkomne, og har diskuteret dem, jeg har ogsaa forhandlet med Udvalgene; med det Udvalg, der sidste Winter var nedsat, som det ærede Medlem fra Langeland (Brandes) hentydede til, har jeg endogsaa forhandlet skriftlig, idet det har forlangt en hel Del Oplysninger, som jeg beredvillig har givet. Jeg har altsaa virkelig stedse været villig til at forhandle, og jeg tror ogsaa, jeg har